

Arrest

nr. 113 743 van 13 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 29 januari 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 januari 2013 houdende weigering tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 21 januari 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking van 1 februari 2013 houdende vaststelling van het rolrecht met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 juni 2013.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandelingen betreffen de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 januari 2013 houdende weigering tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). De rechtsgrond van de tweede bestreden beslissing is artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de wet van 15 december 1980, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie”, waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”. In casu herneemt de ingediende synthesememorie zelf geen van de middelen die de verzoekende partij wil aanvoeren om haar beroep te steunen. Bij gebrek aan enige middelen in de synthesememorie, dient het huidig beroep verworpen te worden.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 18 juni 2013 dienen de verzoekende partijen een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vragen te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzetten waarom zij wensen te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden. Ter terechtzitting van 27 augustus 2013, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 10 juni 2013 opgenomen grond, betogen de verzoekende partijen dat in de synthesememorie wordt verwezen naar de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift en waarin wordt volhard. Volgens de verzoekende partijen is de verwijzing in de synthesememorie naar de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift de kortst mogelijke samenvatting die men kan maken.

De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.

2.2 De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat in de door de verzoekende partijen op 11 april 2013 neergelegde synthesememorie het volgende wordt gesteld: *“1. Verzoekers nemen akte van het standpunt van verwerende partij. 2. Er wordt verwezen naar de middelen zoals ontwikkeld in het verzoekschrift tot nietigverklaring.”* Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen, in tegenstelling tot hetgeen zij beweren ter terechtzitting van 27 augustus 2013, geenszins een samenvatting van de middelen geven, doch louter verwijzen naar de middelen zoals ontwikkeld in het verzoekschrift, waarbij zij zelfs nalaten deze middelen opnieuw weer te geven. Met hun betoog ter terechtzitting doen de verzoekende partijen dan ook geen afbreuk aan de in de beschikking van 10 juni 2013 opgenomen grond. Er dient te worden vastgesteld dat de synthesememorie geen middelen bevat. Gezien artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad uitspraak dient te doen op basis van de synthesememorie, en de synthesememorie *in casu* geen middelen bevat, dient te worden vastgesteld dat het beroep bij gebrek aan middelen onontvankelijk is en zodoende dient te worden verworpen.

Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 525 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET